

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Avrel. Avgvstini Confessionvm Libri X

Augustinus, Aurelius

Coloniae, 1646

Cap. XIII. Esti quædam quibusdam non convenient, Deo tamen & universo nihil malum esse, Deum vero in omnibus laudandum, in cælo & terra.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10120

gnum utique bonum; aut substantia corruptibilis esset, quæ nisi bona esset, corrumpi non posset. Itaque vidi, & manifestatum est mihi, quia omnia bona tu fecisti, & prorsus nullæ substantiæ sunt, quas tu non fecisti. Et quoniam non æqualia omnia fecisti, ideo sunt omnia, quia singula bona sunt, & simul omnia valde bona, quoniam fecisti Deus noster omnia bona valde.

NOTÆ

a Nocet enim corruptio) supponit S. D. tanquam principium per se notum, idque sæpius alibi repetit. *Malum est corruptio, siue privatio alicujus boni, nec aliter nocet, quam privando aliquo bono, id cui nocet.* Vnde evidenter deducit, nihil corrumpi posse, nisi quod bonum est, quia corrumpi nihil aliud est, quam bono privari. Nulla ergo substantia mala est, non incorruptibilis, quia hæc magnum bonum est; non corruptibilis, quia hæc nisi bona esset, corrumpi non posset, nec mali capax esset, *quia malum non est, nisi in bono,* ut ait S. D.

V. l. de moribus Manichæorum, c. 7. 3. 4. 5. lib. 3. de lib. arb. c. 13.

Enchirid. c. 14.

CAP. XIII.

Et si quædam quibusdam non conveniant, Deo tamen & universo nihil malum esse, Deum vero in omnibus laudandum, in celo & terra.

i. a **E**T tibi omnino non est malum; non solum tibi, *b* sed & universæ creaturæ tuæ; quia extra te non est aliquid, quod irrumpat, & corrumpat ordinem, quem posuisti ei. *c* In partibus autem ejus, quædam quibusdam, quia non conveniunt, mala putantur: & eadem ipsa conveniunt aliis, & bona sunt, & in semetipsis bona sunt. Et

omnia hæc, quæ sibi invicem non conveniunt, conveniunt inferiori parti rerum, quam terram dicimus, habentem cœlum suum nubilosum atque ventosum, congruum sibi.

2. Et absit jam, ut dicerem non esse nisi ista: quia etsi sola ista cernerem, desiderarem quidem meliora, sed jam etiam de foliis istis laudare te deberem. Quoniam laudandum te ostendunt de terra, dracones & omnes abyssi. Ignis, grando, nix glacies, spiritus tempestatis: quæ faciunt verbum tuum. Montes & omnes colles, ligna fructifera, & omnes cedri. Bestia & omnia pecora; reptilia & volatilia pennata. Reges terra & omnes populi, principes & omnes iudices terra. Juvenes & virgines, seniores cum junioribus, laudent nomen tuum. Cum vero etiam de cœlis te laudent, laudent te Deus noster in excelsis omnes angeli tui, omnes virtutes tuæ, sol & luna, omnes stellæ, & lumen, cœli cœlorum & aqua, quæ super cœlos sunt, laudent nomen tuum. Non jam desiderabam meliora, quia omnia cogitabam, & meliora quidem superiora, quam inferiora: sed meliora omnia, quam sola superiora, iudicio saniore pendebam.

N O T Æ.

a Et tibi omnino non est malum) Malum enim est, quod nocet per privationem alicujus boni. Deus autem nullo bono privari potest, quia inviolabilis & immutabilis est; nihil ergo ipsi malum est, nec ullum malum in ipso est, nam summo bono non potest deesse ullum bonum.

¶ ll. cc. & b
l. 11. de
civ. Dei
c. 22.
c. 11. Ezechielid.

Sed & universæ creaturæ tuæ) nam ad universi decorem ac perfectionem, ipsa quoque mala pertinent, quæ nullo modo omnipotens Deus sineret esse in operibus suis: nisi usque adeo esset omnipotens & bonus, ut beneficeret etiam de malo. Cum ergo nihil possit corrumpere & irrumpere ordi-

ordi-

ordinem providentiæ divinæ, cui subjacent mala & bona: nihil potest esse malum universitati rerum, quia nihil potest nocere ordini divinæ Sapientiæ, qui pulcherrimus est, quantacunque, & qualiacunque sint mala.

c In partibus autem ejus, &c.) Quædam creaturæ quibusdã rebus comparatæ malæ putantur, quia illis non conveniunt; cum tamen conveniant ipsi universo, & aliis ejus partibus. Ita, ut venena ipsa teste S. D. qua per inconvenientiam perniciofa sunt, convenienter adhibita, in salubria medicamenta vertantur. Quamquam à contrario etiam hæc, quibus delectamur, sicut cibus & potus, & ista lux, immoderato & importuno usu noxia sentiuntur. Vnde nos admonet divina providentia, non res insipienter vituperare, sed utilitatem rerum diligenter inquirere: & ubi nostrum ingenium, vel infirmitas deficit, ita credere occultam: sicut erant quædam, quæ vix potuimus invenire, quia & ipsa utilitatis occultatio, aut humilitatis exercitatio est, aut elationis attritio. Cum omnino natura nulla sit malum, nomenque hoc non sit, nisi privationis boni: & à visibilibus, usque ad invisibilia, sint aliis bonis alia bona meliora, ad hoc inæqualia, ut essent omnia. Bona sunt ergo, quæ putantur in rebus naturalibus mala. I. Quia conveniunt ordini totius universi. II. Et si non omnibus, aliquibus tamen illius partibus congruunt. III. Quia bona sunt in semetipsis, nam, si venenum Scorpionis malum esset per seipsum, eundem Scorpionem magis priusque interimeret, quod si ei penitus detrahatur, interibit scorpio, ut argumentatur S. D.

l. 11. de
civ. c. 22.

l. de moribus
Maui-
ch. c. 8.

d De solis istis laudare te deberem) etsi enim creaturæ corporales, inferioribus & vilissimis universi partibus conveniant, ex terra ortæ & in terram redituræ: nec ad superiorem ordinem creaturarum intellectualium unquam perventuræ: prædicant tamen & ipsæ bonitatem, potentiam, ac sapientiam sui Conditoris, sufficientemque laudibus illius materiam præbent.